

Socijalna misao

Pod ovim naslovom izašao je u broju 316 „Varaždinskih Novosti“ članak bivšeg kandidata na listini dra Vlatka Mačeka i nekadanjeg ministra agrarne reforme dra Hinka Krizmana.

Donosimo iz tog članka neke misli obzirom na sadanju komunističku ofenzivu uvjereni, da će mnogomu zalutalom otvoriti oči, i da će doći do uvjerenja, da se socijalni problemi ne rješavaju komunističkim metodama nasilja.

Život čovječanstva razvija se sve više u znaku socijalne ideje, sve veće ovisnosti pojedinca od društva, sve jačeg socijalnog osjećaja i socijalne inteligencije. U tom je i sav razvoj i napredak čovječanstva.

Što je socijalni život složeniji, privreda razvijenija, čovječanstvo brojnije, to je sve veća potreba zajedničkog života i rada, to su sve veće zadaće i teškoće njegove organizacije, to je sve veće značenje i vrijednost socijalnoga života.

Riječ „socijalno“ dobiva sve dublje etičko značenje. Ona ne obuhvaća samo socijalna svojstva čovjekova, koja ga čine korisnim članom zajednice, nego i sve ono što proizlazi iz osjećaja, težnji i potreba zajednice. U njoj je sadržana ocjena svega po tom, koliko koristi zajednici. A krug zajednice biva sve širi: od obitelji i plemena, staleža i naroda do zajednice čovječanstva i bratstva avih ljudi. Daleko je još, ali će sigurno doći vrijeme, kad će zadovoljenje ličnog sebičnog interesa na štetu općeg biti osjećano i osuđivano kao krađa i zločin.

Svakom socijalnom zlu je izvor u nepravdi, a svakoj nepravdi u sebičnosti.

Socijalnoj misli daju snagu srca koja ljube i vjeruju. Ali siromaštvo bogatstvo guše glas srca. Bijeda ogorčuje, bogatstvo otupljuje. Oni stvaraju pustoš duha, u kojoj zamiru klice novog, boljeg života.

Siromaštvo je najveći neprijatelj čovječanstva. Bogatstvo još veći. Što je veća provalija između njih, to je veća pogibelj za kulturu i sve vrijednosti čovječanstva. Ovu provaliju treba zatrpati. Ona je djelo ljudi. Nema prirodnih razloga bijede i siromaštva. Zakoni prirode ne bi puštali da se radamo i da živimo, kad ne bi bilo rada, hrane i uslova za život svih nas. Prirodni uslovi su jednaki. Poremetila ih je samo ljudska sebičnost i sila, te zakrčila puteve boljem i pravednijem životu.

Socijalna misao traži te puteve. Ona postavlja načelo, da svaki ima jednako pravo na život i jednaku dužnost rada. Rada i kruha svakome, jer bez kruha nema života. Ali ne živi se samo od kruha, treba ljubavi i poštenja, dužnosti i odgovornosti. Sadržaj društva je život ljudi, zato ne će biti boljeg društva bez boljih ljudi.

Socijalni ideali čovječanstva mogu se ostvariti samo u narodu i po narodu. Zato domovinska ljubav i težnje naroda za samostalnim životom nisu protuslovne socijalnoj misli. Socijalno načelo daje narodnoj ideji pravi sadržaj i opću čovječansku vrijednost.

Nacionalizam bez socijalne sadržine je prazna riječ, laž i barbarstvo. Što je jači socijalni osjećaj to je jača i djelotvornija domovinska ljubav. Srce, koje ne osjeća za svoga bližnjega, koje ne razumije njegove potrebe i nevolje, ne može kucati ni za domovinu. Socijalna misao shvaća sve čla-

nove naroda jednom nerazdvojnomo cjelinom, u kojoj svaki pojedinac ima jednako pravo na život, rad i slobodu, ali i jednaku dužnost da služi zajednici i da sve lične interese podređuje zajedničkim interesima.

Socijalna misao smatra sve narode jednom prirodnom i kulturnom zajednicom. Svaki narod ima pravo na samostalan život, ali ne može biti pravih interesa jednog naroda, koji bi išli na štetu i propast drugog naroda.

Napredak čovječanstva je u što skladnijem i slobodnijem životu i radu njegovih dijelova, a samostalan i potpun narodni život može biti osiguran i zaštićen samo pobjedom socijalne misli.

Socijalna misao je najveća vrijednost čovječanstva. Samo ona može u pojedinu i narodu probuditi osjećaj njegove snage i vrijednosti, njegove dužnosti i odgovornosti. Samo iz socijalnog osjećaja rađaju se ideali i postavljaju ciljevi za koje je vrijedno živjeti, raditi i stradati. To su ideali čovječje i narodne slobode, socijalne pravde i općeg dobra.

Restauracija
VILA TONŠETIĆ
 STRAŽNIK

krasne sobe sa konirom. Izvrana vina te zagrebačko pivo. Vrlo umjerene cijene. Prekrasan vidik.

SAMOBOR I PODSUSED
nose dobra i jeftina

TIVAR ODIGELA

Radenska

mineralna voda
je najbolja i najzdravija!

Napravite „gemišt“ s Radenskom ili sa kojom drugom, pa ćete vidjeti što znači prvorazredna mineralna voda

Sto je dobro to skupo nije
RADENSKA vrijedi za druge dvije!

Glavno zastupstvo za Zagreb i okolice
I HRV TVORNICA SODA VODA d.d.
Zagreb, Ljubljanska ul. telefon 36-31

25 godišnjica Prve hrvatske Pomoćnice u Chicagu

Kad je hrvatski narod počeo pridolaziti u Ameriku — ponajviše kao doseljenik iz naših sela — donio je sa sobom i zadrugarsku svijest koja je u njem uvriježena već od iskona, jer je živio zadržanim životom, zato se je društveni njegov život i ondje počeo naglo i lijepo razvijati: potporna i prosvjetna društva širila se na sve strane. Ona postadoše doskora žarišta oko kojih se skupljalo čitavo naše iseljeničtvo. No uza sav taj napredak društvenog života zapažala se znatno neka praznina, naime: kako se je naš narod u prvim godinama svog doseljeničtva teško snalazio među tuđim svijetom, nije ni pomišljao na to, da si svoj gospodarski napredak poboljša praktičnim zadrugarskim prihvatom. Istom kad je to zapazio kod drugih tamošnjih narodnosti, probudi se u njemu nanovo zadrugarska svijest. Rezultat toga bijaše, da su i među jačim naseljima Hrvata počele nicati ovakove korisne zadrugne ustanove t. j. neka vrsta novčanih zavoda, koji si staviše zadaću da prikupljaju narodne sitne uštednje i time ujedno potiču mali svijet da čuva svoju krvavo stečenu zaslužbu za crne dane. Od svih prvih je bila Prva Hrvatska Pomoćnica u Chicagu. Ustrojitelji joj bijahu Šime Lacković, Mijo Starešinić i Josip Mlaker.

Svoje djelovanje započela je Pomoćnica 10 lipnja 1910. Narod ju je radosno po-

Sto godišnjica „Hrvatske himne“

(Nastavak)

Koliki je čar imalo u ono doba ime „ilirsko“ vidi se iz riječi Gajevog protektora i obožavatelja starine grofa Janka Draškovića koji godine 1932 nabacuje ideju, da bi se Hrvatska i Slavonija s Krajinom i Rječkom te Dalmacijom trebale sjediniti u jedno tijelo da bi nastalo veliko kraljevstvo ilirsko . . .

I da lakše poveže i složi nesložne strune na evropskoj liri u koje strune Gaj ubraja, Korušku, Goricu, Istriju, Kranjsku, Štajersku, Hrvatsku, Slavoniju, Dalmaciju, Dubrovnik, Bosnu, Crnu Goru, Hercegovinu, Srbiju, Bugariju i Donju Ugarsku, on u svom glasovitom proglašenju u prosincu god. 1835. odlučio da uvede jedinstveno ime za južne Slavene, a prema tomu da nazove i svoje novine.

I tako „Novine Hrvatske“ prestaju izlaziti pod imenom hrvatskim i dobivaju novo ime „ilirske Narodne Novine“ te „Danica ilirska“ koje će sadržavati u duhu Slavo-ilirskom različne i mnogovrsne stvari.

I tako od godine 1836 sva se skicja vodi pod imenom ilirskim, pa je pod

zdravio i pristupao u nju kao član ne samo pojedinačno već i mnoga društva. Tako su i jedni i drugi primali od nje koristiti poticuci se na štednju i uzajamnu pomoć. Time su se naši ljudi počeli gospodarski jačati i pridizati, uštedak im je rastao te su mogli da započnu samostalnu radnju ili da si podignu vlastiti dom uz pomoć zajmova naše Pomoćnice, koje je ona mogla dati na lake otplate. Time je vršila među našim ljudima indirektnu samopomoć. Što je ona bila tamošnjim našim sunarodnjacima lijepo je prikazano u Spomenknjizi izdanoj prilikom ovog jubileja.

Ukupni primitak njezin u ovih 25 godina iznosi dolara 11.259.510,82, a izdatak 11.254.928,69 dolara. Zajmova na nekretnine izdano je 4.110.575, a to znači, da je ovom golemom svotom Pomoćnica priskočila u pomoć hrv. narodu da je došao do svoje kućice ili posjeda, što inače mnogi ne bi mogli. Pomoćnici je otplaćeno na zajam dol. 3.762.000, — a to znači da je vrijednost našeg naroda u nekretninama za toliko pojačana putem sitne štednje. Na dospjele i izvadene uplatne knjžice isplaćeno je preko 3.800.000 dolara. I to pokazuje da se naš tamošnji narod malom uštednjom za toliko pomogao i osigurao, da ne padne u nevolju ili drugome na teret. Za mali narod, kao što imenom „ilirskog pokreta“ ušla i u historiju hrvatskoga naroda. Ime ilirsko ostaje simbol narodnosti i podstrek u borbi za narodnu slobodu. Kako reče kasnije (g. 1871) Ante Starčević: „do godine 1848 među Hrvatima ne bijaše stranaka, a svi bijasmo iliri“ . . .

I tako je za punih 7 godina dominiralo ime „ilirsko“ a sve za volju nekakove sve-slavenske lude sloge i uskrisenja nekakove maglene „Velike ilirije“.

Možda nije nitko Hrvatima veću ironiju dobio od Srbina Teodora Pavlovića, koji je u „Srpskom narodnom listu“ god 1841 napisao ove riječi: „Oaj je ime hrvatsko slavno lepo sarano,“ pa sad nema ni hrvatskih knjiga, ni hrvatskog jezika, jer „sve se to u ilirstvu izgubilo“ . . .

Upravo kao i danas, kada se naprežu sve sile da se časno i svijetlo historijsko hrvatsko ime izgubi u nekom „jugoslavensstvu“ . . .

Žalosno ali istinito, da Hrvati ništa nijesu sve do dana današnjega naučili iz historije. Prije sto godina odriču se za volju maglenog ilirstva imena hrvatskog, kao što se nakon 100 godina opet odriču hrvatstva radi jugoslavensstva. A Srbi odbijaju prezirno ime

naši Hrvati skupljeni u Chicagu i okolici to je golema svota i velika narodna korist.

U nadošloj svjetskoj krizi, koja je potresla i ovom blagotvornom ustanovom ali je nije oborila, cijene su nekretninama počele silno padati i mnoga bi hrvatska porodica bila izgubila i krov nad glavom ili bi pala na prosjački štap, da nije našla spasa u naše Pomoćnice, koja ih pomaže vlastitim uštednjama. I tako ona u toj velikoj nevolji vjerno služi svojoj zadaći pod vodstvom hvalevrijednog upravnog odbora komu je predsjednikom naš dragi zemljak g. Mijo Knall.

Prilikom jubilejske slave 29 IX 1935 priredila je Pomoćnica i banket, na kojem su među ostalim točkama izvedene i ove: Sokol tamburaški zbor otvirao je „Lijepa naša domovina“, pjevačko društvo „Zora“ otpjevalo je „Hajd u kolo“ od Tačlika, mješoviti zbor i „More“, muški zbor od Zajca, gđa Brayak otpjevala je sopran solo „Ko lepi san“ od Gorskoga, a gđa J. Biankini otvirala je na klaviru Chopinovu „Polonaise“, Hrv. Sokol prikazao je živu sliku a njegov tamburaški zbor svirao za banketa izabrane slavenske skladbe.

S radošću i s ponosom priopćujemo ovaj prikaz 25 godišnjeg rada Prve Hrvat. Pomoćnice u Chicagu, čestitamo joj na krašnom uspjehu što ga je postigla u ovo četvrt vijeka i želimo joj obilje uspjeha i napretka u nastavku ovoga njezina blagotvornog rada za korist i napredak tamošnje naše braće i na čast imenu hrvatskomu, kojemu je i dosadanjim svojim poštenim, savjesnim i patriotskim radom podigli ugled i poštovanje među ostalim tamošnjim narodnostima.

— g

Prosvjeta

„RIBARSKI VJESNIK“ broj 12

izašao je sa slijedećim sadržajem: Riblje bolesti od dra V. Mršića. — Na gornjem toku Kupe od Z. Talera. — Ribarsko-turističko putovanje slavonskog ribara po pastirskim revirima Bosne, Hercegovine, Dalmacije, Slovenije i Gorskog Kotara. — Unapređenje ribarstva. — Život u vodi i oko vode. — Društvene vijesti. — Obavijest uredništva.

„Ribarski vjesnik“ izdaje Zagrebačko ribarsko društvo a uređuje ga Zdravko Taler. ilirsko kao i danas jugoslavensivo i ostaju samo Srbi!

Ali iz ovih ilirskih dana sačuvala nam se jedna ozbiljna pjesma koja je danas svete svojina cjelokupnog hrvatskog naroda, koja je njegova nacionalna molitva u kojoj je opjevana sva ljepota i draž hrvatske grude, sva njezina herojska prošlost i slava i sva njezina čežnja i težnja da oslobodi još neoslobodenu rajnu preko Une, koja je tada stajala pod turskim jarmom . . .

Da, sveta je to pjesma, jedan veličajni himnus zajedničkoj domovini svih Hrvata

To je hrvatska himna:

„LIJEPA NAŠA DOMOVINA!“

Stotinu je godina ravno, što je u broju 10 Gajevih „Danica“ godine 1935 štampana pod imenom „Hrvatska domovina“ a spjevao ju je Antun pl. MIHANOVIĆ Petropoljski, koji je već u srebnim godinama pristao uz Gajev pokret.

Za njega bi se moglo pešiti pravom reći da je on neki preteča ilirskoga pokreta jer je već godine 1815. izdao u Beču kajkavskim jezikom pisanu brošuricu „Raz domovini od hasnovitosti pisanja va domorodnom jeziku“. Mihanović u njoj traži, da se javni život i knjigu uvede narodni (živi Hrvatski)

Autobusna veza od našeg kolodvora u Zagrebu sa centrom grada

O ovoj važnoj vezi našega kolodvora sa centrom u Zagrebu već smo u više navrata pisali, jer je samoborski kolodvor otkako je prestao autobusni promet sa Trešnjevskom ostao posve izoliran od grada. Na sve naše nastojanje ostalo je bez uspjeha.

Naš je urednik u razgovoru poveo riječ o ovoj stvari sa g. Stjepkom Debeljkom zastupnikom grada Zagreba, pa je g. Debeljak obećao da će mjerodavne faktore t. j. načelnika g. Erbera kao i odbor gradskog zastupstva te ravnateljstvo gradske štedionice za ovo pitanje zainteresovati.

Gosp. Debeljak nam javlja da je o ovom pitanju razgovarao sa rečenom gospo-

dom pa mu je g. načelnik Erber obećao da će u skoro vrijeme ovo pitanje biti povoljno riješeno.

Autobus bi vozio od svakog vlaka do Jelačićevog trga i opet od Jelačićevog trga k svakom vlaku za Samobor.

Osim toga govorio je g. Debeljak sa direktorom drž. željeznica ing. Šneberom o prelazu na kolodvoru Sava. On mu je rekao da je u projektu već gotovo da će tamo doći prelaz za pješake ispod pruge. Tako će moguće biti i ovo pitanje već ove godine riješeno.

50-godišnjica Obrtno radničkog društva „Napredak“

U nedjelju dne 12. siječnja održana je redovita glavna godišnja skupština Obrtno radničkog društva „Napredak“. Ovo je bila 50-glavna skupština od osnutka ovoga društva pa će ovu jubilarnu godinu društvo skromno proslaviti na dan sv. Petra i Pavla na koji je dan blagoslovljen društveni barjak.

Skupštini prisustvovali su začasni članovi gg. Šimec Filip i Šoštarčić Milan te izaslanik vlasti g. Dane Pavličić trg. bilježnik.

Skupštini predsjedao je predsjednik g. Slavko Šek, osvrnuvši se kratko na rad odbora u prošavšoj godini.

Tajnik g. Ivan Biščan podastire opširan izvještaj Društvo broji 76 redovitih članova

i 2 začasna. Kod svih humanih, kulturnih, crkvenih i državnih svečanosti društvo je prisustvovalo korporativno ili delegacije.

Blagajnik g. Mijo Prčić izvještuje o stanju blagajne, a u ime revizionalnog odbora izvještuje g. Mijo Noršić o nalazu kod pregledbe knjiga te izražuje najpovoljnije priznanje blagajniku, jer je sve u potpunom redu pronađeno. — Svi se izvještaji primaju jednoglasno na znanje.

Skupština zaključuje da se 2. veljače priredi društveni ples.

Čitavi dosadašnji odbor bira se aklamacijom ponovo.

Domaće vijesti

VJENČANJE

Dne 28. pr. mjeseca vjenčao se u Zagrebu g. Pavao Kosić, učitelj sa gđicom Klementinom Milazzi, učiteljicom rodom u Baški na otoku Krku. — Čestitamo!

KONCERAT „JEKE“

Hrv. pjev. društvo „Jeka“ nastupit će u nedjelju dne 16. veljače s koncertom pred jeziki, koji će se upotrebom razviti do veće svršenosti.

Ova Mihosovićeva brošura u nas je prvi protest protiv latinskoga jezika, koji je kao službeni jezik zaokupio čitav naš javni život, pa onda prodirao u ono malo književnosti i u društveni život. Ima potpuno pravo kada u svojoj brošurici kao mladi dak na vi sokim školama veli: „Smešno je događaje Budimira, Zrinja, ili Frangepanija z rečmi T. Livija, Plutarha ili Cezara ispisane našti“.

Tako je oto mladi hrvatski dak, a u doba, kada nema još ni tragova misaona novoga prosvjetnog i narodnog života, sagradio protiv latinskoga jezika u uredima, u školi i u književnosti, i osudio te jednaki ponašanje narodnom prosvjetnom svijetu, a uzdignuće narodnog jezika na viši stepen obilježilo je kao jedino sredstvo, koje može narod izvesti u svjetlost prosvjetnoga života.

MIHANOVIĆ nije mnogo napisao, jer mu to politički i diplomatski poslovi nijesu dopuštali. Ima i slava proslavila mu je zapravo hrvatska himna, koja će se pjevati dotilja dok bude i posljednjeg Hrvata, koji će je smatrati svetom pjesmom i nacionalnom himnom.

(Nastavak slijedi)

naše općinstvo. Već dulje vremena drže se marljivo pokusi kako bi zborovi i muški i ženski dobro uvježbali lijepi program. Izvesti će se skladbe poznatih hrvatskih autora i starijih (Novak) i mladih (Špoljar, Tachik, Matz). Na tom koncertu čuli ćemo gromkih zborova od starijih autora, dok nam mladi autori pružaju krasne harmonizacije narodnih pjesama koje su plod temeljitog proučavanja glazbe našega sela. U današnje doba raznih tuđinskih „modernih“ slagera, te pjesme su za nas od neprocjenive vrijednosti jer je u njima prikazan čisti hrvatski glazbeni izražaj koji se je vjekovima izgrađivao u našem selu.

Zato je svagdje, pa se nadamo da će biti i kod nas interes kod publike tim veći jer su te pjesme i jaki dokument naše stoljetne autohtone kulture.

Nakon koncerta razvije se ples, kako bi i mladi došli na svoj račun, a osim toga bit će priredena i „Luka sreće“ sa lijepim i vrijednim predmetima koji će se posebno u tu svihu nabaviti.

Zabave i koncerti naše „JEKE“ koja je prošle godine tako lijepo proslavila svoju 60. godišnjicu bili su uvijek ogledalo društvenog života u Samoboru. Nadamo se da će i na ovom koncertu naše rodoljubno građanstvo odužiti se brojnim posjetom „JEKE“ za njezina nastojanja na polju hrvatske pjesme.

NOĆ POD OKIĆ GRADOM

priredilo je naše Planinarsko društvo u prostorijama Restoracije „Levice“

Plesna dvorana bila je vrlo ukusno dekorirana, pa je i sama dekoracija dvorane ugodno djelovala na publiku, koja je brojno ovoj zabavi prisustvovala, a došlo i mnogo planinara i planinarica iz Zagreba i Jaske.

Naš vrsni domaći orkestar (Jazz) svirao je neumorno pa su plesači također došli na svoj račun i naplesali se do mile volje.

Luka sreće koja je bila vrlo obilna a bilo je i mnogo lijepih i vrijednih predmeta brzo je bila razgrabljena.

Zabava je protekla u vrlo ugodnom raspoloženju čemu je mnogo doprinjela poživovnosti naših planinara naročito g. Lojen koji je dekorirao dvoranu a g. Kompare koji je izradio vrlo uspjele slike dok je g. Melišćak montirao električnu rasvjetu. —

Za Okić gradske vile izabrane su gđice Stanka Franić, Hela Ferant i Micika Kuhar. Za dobru kapljicu i dobro jelo pobrinuo se g. Hlavač.

Planinarsko društvo može biti zadovoljno sa ovako uspješnom zabavom.

POZOR IZBORNICII

Birački spiskovi (izborne listine) za izbor Narodne skupštine i Općinskih odbora izloženi su u uredu općinskih uprava.

Ovog mjeseca vrše općinske uprave po službenoj dužnosti ispravak tih spiskova. Prilikom minulih izbora pokazalo se je, da nekoji birači, prem da imaju biračko pravo nisu bili unešeni u birački spisak i tako nisu mogli da glasuju. Općinske uprave opravdavaju se to time, da dotična lica nisu uopće bila prijavljena za boravak u općini, pa tako nisu imale mogućnosti, da ih po službenoj dužnosti upišu u biračke spiskove. Bilo kako bilo, krivnja je svakako i na samim takovim biračima, što se ne brinu za svoja građanska prava. Upozoruju se svi takovi, da malo više i sami vode o tom računa i da kod općinskih uprava traže, da budu upisani u biračke spiskove. Biračko pravo ima svaki stanovnik općine, koji je navršio 21 godinu života i koji u općini stanuje najmanje jednu godinu dana, a nije mu sudbenom osudom oduzeto građansko pravo. Sve to treba i dokazati.

POKLADNA KRONIKA

2. veljače „PLES“ Obrtno-radničkog društva „NAPREDAK“

16. veljače „KONCERAT“ s plesom Hrv. pjevačkog društva „JEKE“

25. veljače „REDUTA“ Hrv. planinar. društva podružnice „JAPETIĆ“

KONCERAT I PLES NAŠE GLAZBE

U nedjelju dne 5. ov. mj. priredila je naša glazba vrlo uspješni koncert u dvorani „Levice“.

Na programu su bili: Blon: Heil Europa, koračnica. — Zadražil: „U borbi“ overtura Genee: Valček Anica. — Vanjek: „Kitica narodnih pjesama“. — Šrabec: „Dalmatinski šajkaš“. — Zajc: Odlomci iz opere „Nikola Šubić“. — Jakl: „Naši bratci Slovenci“, karšnik.

Sve su točke skladno i precizno izvedene, pa je glazba za svaki komad ubrala buru pleska.

Iza koncerta bio je ples za koji je svirao poznati naš Jazz, pa je ugodna zabava potrajala do ranih ura.

PROJEKT OPĆINSKOG PRORAČUNA kojeg je sastavila općinska uprava za godinu 1936-1937

Izložen je na 5-dnevni javni uvid u sobi trg. blagajnika do uključivo 17. o. mj.

Pripomoćni klub tvornice „Sokolane“ u Samoboru

derovao je dobrotvornom društvu „Karitas“ na mjesto vijenca na odar pokojnog Vjekoslava Kremenčića iznos od 464.50. — Karitas zahvaljuje.

Za spomen kip Maje Božje

ispred župne crkve poslao je na dar 50 Din. g. Milan Turk, kapetan I kl. u Beogradu. Najljepša hvala.

Dar dobrovoljnoj vatrogasnoj četi

Odlučna naša tvornica grafičkih boja »Chromos« d. d. darovala je vatrogasnoj četi u Samoboru 500 Din. na kojem daru usrdna hvala.

ZAHVALA

Odbor glazbe hvali cijenj. građanstvu za pretplatu na ulaznine, darove za luku sreće i posjetu prigodom priredbe koncerta s plesom.

Napose hvala tvornici grafičkih boja »Chromos« na daru od 200 Din. i g. Hlavaču na daru od 200 Din.

Darovaše za školsku kuhinju

G. Turk Milan, kapetan I klase Beograd 50 Din, gg. Tkalcic J. i Mlobar P. sabrali među članovima nogometaša H. S. K. »Samobora 65 Din. Darovateljima uprava škole najljepše zahvaljuje.

Kolportaza posebnih izdanja

Neki kolporter iz Zagreba dolaze u Samobor pa izvikuju »Posebno izdanje slobodne štampe« koja izlazi u Osijeku. Ove su novine obično stare već nekoliko dana pa kad ne mogu više u Zagrebu da ih prodaju onda se razidu po provinciji.

— Upozorujemo na ovu činjenicu naše građanstvo da ne nasjedaju ovom izvikivanju

Planinarstvo**IZLETI**

Umoljavaju se članovi da popise izleta najkasnije do konca ovoga mjeseca predaju društvenom blagajniku Rosenbergeru ili Sudniku.

ZAHVALA

Odbor H. P. D. podružnice »Japetić« najusrdnije hvali svoj gospodi koji su ga prigodom zabave »Noć pod Okić gradom« svojim posjetom počastili kao i onima koji su darovali predmete za Luku sreće. Napose hvali članovima samobor. orkestra koji je upravo neumorno svirao i time pridonio najviše sveopćem raspoloženju.

Hvala g. Hlavaču na velikoj susretljivosti kod uređivanja dvorane, a trg. općini na rasvjetnoj dekoraciji.

Statistika samoborske župe

U godini 1935 vjenčalo se	94 parova,
„ „ 1934 „ „	61 „
U godini 1935 rodilo se djece	296
„ „ 1934 „ „	328
U godini 1935 umrlo je osoba	191
„ „ 1934 „ „	211

Rodilo se u 1935 godini 105 više nego je umrlo.

U samom trgovištu Samobor vjenčalo se u 1935 godini 19 pari u 1934 godini 17 pari rodilo se u 1935 godini 42 djece u 1934 godini 51 djece umrlo je u 1935 godini 47 osoba u 1934 godini 41 osoba Umrlo je 5 osoba više nego se rodilo.

Iz uprave

Upozorujemo gg. pretplatnike izvan Samobora koji duguju na »Samoborskom Listu« za prošle godine pretplatu, da ćemo im biti primorani obustaviti list ako u roku od 8 dana ne podmire zaostalu pretplatu.

PRODAJE SE KUĆA NOVOGRADNJA

sa svim komforom, električna, vodovod, kanalizacija, te veliko dvorište i velika bašča, na najljepšem mjestu u Samoboru, udaljena od glavnog trga 1 minutu. Prodaje se uz nevjerovatno nisku cijenu. — Upitati u upravi lista.

Iz poreske uprave

Poreska uprava u Samoboru u cilju, da svakog pojedinog poreskog dužnika, u srezu samoborskom koji ima poreskog duga krajem 1932 godine obavjesti i uputi u koristi uredbe o vanrednom otpisu poreza iz god. 1932 izdala je preko 5000 poziva, koje je dala dostaviti svakom pojedinom porezovniku u kuću uz njegov potpis da je obavješten i pozvan na obračun i uplatu prema navedenoj uredbi. Poreska uprava u Samoboru i ovim putem poziva sve, da se pomenutom uredbom koriste, jer je rok do konca veljače o. g. veoma kratak.

Poreska uprava podsjeća poreske obveznike na sljedeće:

1) 1 siječnja 1936 dospjeva na uplatu i obrok poreza za 1936 računav isti prema izvršenom propisu i razrezu za 1935 god.

2) 15 siječnja 1936 jest još posljednji dan za uplatu i to:

a) službeničkog poreza, ako se plaća po spisku sa 1% vanrednim doprinosom i samoupravnim prirezima na ista bariva a za prosinac 1934

b) taksa na tekuće račune za II polovicu 1934 (važi za novčane zavode)

c) taksa na biljare. Za neprijavu biljara i neuplatu godišnje takse kazna je dvostruka

d) tečevine agenata osiguravajućih društava za prosinac 1934

e) taksa za stare i stalne objave — reklame za 1936.

3) 20 siječnja 1936 jest posljednji dan za uplatu skupnog promelnog poreza i poreza na luksus za prosinac 1934 i to za porezovnike, koji plaćaju po unišlim iznosima i mjenicama a za studeni 1934 opet posljednji dan za one porezovnike, koji plaćaju pomenuti skupni porez po izdatim fakturama.

31 siječnja jest posljednji dan za uplatu točarinske takse po Tar. broj 62 taksene tarife. Kazna je trostruka.

31 siječanj jest posljednji dan za podnošenje prijave za tečevinu, za porez na poslovni promet, skupni porez i luksusni porez te prijavu za poreski dodatak na bruto promet i napokon prijave za porez na rente.

31 siječanj jest posljednji dan za viđiranje knj. 2 ca služb. poreza (sa markicama) namještenika. Poslodavci koji ne podnesu knj. 2 ca do gornjeg roka biti će kažnjeni sa 50—500 Din globe. To je posljednji dan za uplatu općeg promelnog poreza knj. 2 ca za prosinac 1934.

Do 15 siječnja 1936 imaju se predati prijave za dopun. taksu i do 31 ista uplatiti. Na ovu dužnost se naročito upozoravaju sva društva, ustanove i zavodi, pravna lica, duhovne i svjetovne općine, crkve i manastiri, fondovi i zadruge, akcionarska, tečevnička i ina društva, naročito dolaze u obzir nepokretna dobra sa pripadnicima: patrijarhiska, nadbiskupska, kanonička, parohijska župska (nadarbine beneficije, dobra crkvenih i svjetovnih zaklada, zadužbina i fondova, manastira, kao i imanja ostalih društava čijim članovima pripadao ili ne pripadao udeo od osnovne imovine n. pr. sokolsko društvo, crveni krst, vatrogasno društvo, radničko društvo i t. d. Jednom riječju za podnošenje prijavi za dopunsku taksu obavezno je po zakonu svako društvo i ustanova ma pod kojim viđom ili imenom zadatkom ili karakterom ono bilo, a koje posjeduje nepokretna (imanja) dobra, pa makar ne bila uvedena zemljišne knjige i to bez obzira što će po zakonu biti oslobođena od ove takse, o čemu će pore-

ska uprava odlučiti pri razrezu iste. Tako ne podnese prijavu za dopunsku taksu biti će najstrožije kažnjen po zakonu o taksama na što naša mjesna društva i ostale ustanove obveznike pomenule takse naročito upozorujemo.

Vozni red**VICINALNA ŽELJEZNICA ZAGREB-SAMOBOR**

vrijedi od 15 decembra 1935

Iz Zagreba u Samobor

na radne dane

u 6¹⁵, 8³⁰, 12³⁰, 14⁰⁰, 16¹⁵, 19⁰⁰, i 20³⁰ sati

Na nedjelje i blagdane

u 6⁰⁰, 7¹⁵, 8³⁰, 10⁰⁰, 12³⁰, 14⁰⁰, 15¹⁵, 18³⁰ 20³⁰, i 21⁴⁵ sati.

Iz Samobora u Zagreb

na radne dane

u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8³⁰, 12³⁰, 14⁰⁰, 16¹⁵ i 19⁰⁰ sati.

Na nedjelje i blagdane

u 5⁰⁰, 6⁰⁰, 7¹⁵, 8³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 14⁰⁰, 17⁰⁰ 18³⁰ i 20³⁰ sati.

Džepni vozni red dobiva se besplatno na svim blagajnama. Sve ostale informacije na tel. 45—12.

PROMETNA UPRAVA

»Samoborski List« izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju. Tisak Samoborske tiskare Slavko Šek.

Općinska uprava slob. i kr. povelj. trgovišta Samobora

Br. 4417—1935 Samobor, 14 siječnja 1936
Predmet: Pješčanika opć. zakup.

OGLAS

Do 24 siječnja 1936 (u petak) u 10 sati prije podne obdržavat će se u uredu općinske uprave trgovišta Samobor treća javna uzmena dražba za ZAKUP PRAVA KOPANJA I ODVAZANJA PJEŠKA iz samoborskih pješčanika tečajem 2 godine t. j. za godine 1936 i 1937.

Svaki dražbovatelj dužan je prije napočete dražbe položiti jamčevinu od 10.000 Dinara u gotovom ili u priznatim vrijednosnim papirima.

Potanski uvjeti mogu se vidjeti kod popisa uprave za vrijeme uređivanja sati.

Predsjednik:

u. z. Čep v. r.

Bilježnik:

Pavličić v. r.

Podučavam glasovir

sve teoretske predmete, te iznajmljujem uz umjerenu otkladu klavir sa vještanje.

B. Antonić

Stan

iznajmljuje se od 1 veljače. 3 sobe, kuhinja i uzprustorija, električna i vodovod u kući. — Upitati Perkovčeva 13 L kat.

Stan

na glavnom trgu od sobe, kuhinja i toba iznajmljuje se — Upitati u upravi našeg lista.